

Eigen koker

ONAFHANKELIJK SCHOOLBLAD VAN HET SINT WERENFRIDUS LYCEUM

AAN DE LEZER

De Spaanse dichter-filosoof Antonio Machado zei eens: „men moet zoeken naar redenen om zich te verzoenen met het onvermijdelijke”. Ook wij, E.K., hebben een (gewetens) onderzoek gehouden, want het onvermijdelijke zou gaan gebeuren: de eerste schoolkrant van het jaar zou niet eerder dan even voor Pasen kunnen verschijnen. Lang denken bracht aan het licht, dat, hoe paradoxaal het ook moge klinken, de redactie te actief was geweest. Te actief, dat wil zeggen met betrekking tot het toneel en zoals dat meestal gaat, men had geen tijd voor andere zaken. Zelfs voor E.K. Maar heel eerlijk gezegd, wij betreuren dit niet zozeer als u wel zoudt denken. Want het toneel was toch bijzonder fijn. Daar hebben we toch wel een E.K. (of twee) voor over.

Juist op tijd echter hebben wij aan de voorbereidingen van deze E.K. kunnen beginnen en hier ligt hij dan voor u. Misschien is hij wel wat tot het zakelijke geneigd, maar dat schijnt onvermijdelijk, tot het moment dat de lezer actief wordt en niet meer zo passief en onbekommerd tegenover zijn eigen Eigen Koker zal staan als tot nu toe het geval is. Tot het moment waarop hij zijn tegenwoordige houding zal laten varen. Een houding van: wat hebben ze ons nu weer te vertellen (met die „ze” wordt de redactie bedoeld) en, na de E.K. gelezen te hebben: wat zijn het toch een stelletje uitslovers en op eer beluste kereltjes. En wat kom je van ze te weten: niets.

Een voorbeeld hiervan kwam enige weken geleden in de copybus allen. Hier volgt de letterlijke tekst:

„Wil de redactie hun vraag beantwoord zien door de volgende ogenschijnlijk losse opmerking in de volgende E.K. te plaatsen? Dank u.”

Wisten de snobistisch ingestelde geleerden van onze school, die denken zo het gymnasiast-zijn te verwezenlijken, dat zij dat ideaal pas dan hebben bereikt, wanneer zij met cultureel-historische kennis als hulpmiddel zich een houding verwerven ten opzichte van de huidige maatschappij, wanneer zij innerlijke beschaving hebben, wanneer zij sociaal gevoel hebben? Verstart niet in uw „ad maiorem mei, mei gloriam”. Ziet naar Paulus Groot.

De lezer begrijpt het waarschijnlijk al: de schrijver had niet zo veel lof (of fatsoen? of beiden?) om zijn naam onder dit verwarrende geschrift te plaatsen.

Bij analyse van dit, zoals gezegd, verwarrende geschrift echter, blijkt dat de schrijver hiervan mogelijk een wrok koestert tegen P.G. en deze in het openbaar wil behandelen. Of dit zijn goed recht is laten we in het midden, maar dat hij dit via E.K. wil doen en daarbij niet de moed opbrengt zijn identiteit bekend te maken, stemt tot nadenken. Heel eerlijk gezegd hadden wij zo'n mentaliteit hier niet verwacht. Maar dit alles tussen haakjes.

Duidelijk spreekt uit dit schrijven een minachting voor het werk van redacteurs en andere cultuurbedrijvers in de

engere zin des woords, die hier als snobisten worden beschouwd. Edoch, goede lezer, wanneer ook u neigingen tot dergelijke gevoelens mocht hebben verzet u ertegen. Het beste is evenwel nog immer dat u ze overwint. De gemakkelijkste overwinning zult u kunnen behalen door zelf te gaan schrijven. Wij zullen uw kopy met open armen ontvangen.

Mogen de paaseieren u tot grote inspiratie brengen.

En dan nog dit: Enige tijd geleden heeft de E.K. vol gestaan over de problemen van de ontwikkelingslanden enz. Deze maal nog een keer, echter in een geheel andere sfeer: meer persoonlijk. In Amsterdam is er n.l. iemand op het bijzonder sprekende idee gekomen om uit protest tegen de verdorde (en verdomde) gessteshouding die er nog steeds over ons allen heerst wat deze zaak aangaat, op Goede Vrijdag de gehele dag te gaan vasten. Dit lijkt ons 'n bijzonder persoonlijke uiting van medeleven met meer dan tweederde van de mensheid. Het idee verdient onzes inziens grote navolging.

En dit: Het Rijksmuseum en de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer te Amsterdam schrijven een prijsvraag uit voor het beste artikel in een schoolkrant dat handelt over onze Nederlandse kunstmusea en/of over onze Nederlandse kunst. De Nederlandse kunstmusea bieden ruimschoots stof voor een publikatie. Maar evengoed mag een tijdelijke tentoonstelling van kunstwerken tot onderwerp gekozen worden. Het artikel mag van beschouwende aard zijn, als wel kritisch of informatief.

Het door de jury bekroonde artikel zal worden beloond met de Rubens-tocht (drie dagen naar Vlaanderen) voor de gehele klas van de schrijver van 't winnende artikel, en (natuurlijk) voor de redactie.

En tenslotte nog dit: Redactie: Ies Lohman, Lydwien Derriks, Annemiek v. Bockxmeer, Max Verbeek, Ben Terra; Guus Ligthart, Paul Hendriks, Erik Hendriks, Aad Imming, Joeroen Arnolds, Paulus Groot. Cartooner: Hans Bijman. Fotograaf: Dhr Bun.

G.

CAMERA MUSICA

Woensdag, 8 januari heeft de traditionele muziekwedstrijd georganiseerd door C. M. plaatsgevonden. Voor het eerst ging deze samen met een declamatiwedstrijd. Dit verdient ook een traditie te worden. Het aantal deelnemers was 28, wat meeviel na de tegenvaller van vorig jaar. Weinig jongens hadden de grote stap naar het toneel gewaagd. Ik vraag me af, wat dat voor jongens zijn op deze school, die niet eens durven of willen weten, dat zij een instrument bespelen, of die de moed niet hebben een gedicht voor te dragen. Dan de meisjes: die zijn heel wat moediger. Het gaat er toch niet om een prijs te winnen, het gaat er om mee te doen, omdat je leerling bent van deze school en dat bestaat niet alleen daarin, dat je van half negen tot kwart voor vier op je stoeltje zit. Laat ik me maar niet opwinden. Kijk liever naar je sexgenoten die wel aan de wedstrijd deelgenomen

hebben. Zien zij er minder gezond uit? Ik zou zeggen: gezonder. Dat komt, omdat zij gestegen zijn in de achting van de dames, wat toch de bedoeling van u allen is.

Nu iets over het verloop van de wedstrijd. Hans Oomens opende de middag met een korte toespraak. Daarna begon een zenuwslopende tijd voor de deelnemers. Onder de pauze: koffie, cola, koek. Na de pauze was het aantal toeschouwers aanzienlijk verminderd. Toen alle deelnemers aan de beurt waren geweest, ontstond er enige verwarring omtrent het al of niet houden van een tweede pauze. Wij konden er niet aan ontkomen: de koffie moest op. Tijdens deze pauze ging de jury, bestaande uit de heren Rieuwert Blok, J. Onstenk, J. B. Vinken en Anton Vis, in beraad. Na enige tijd mochten wij weer terugkomen in de zaal. De heer Bun ging over tot het bekendmaken van de winnaar van de stempelwedstrijd van C.M. Annemiek van Bockxmeer had de wedstrijd gewonnen. Zij kreeg 'n platenbon. Hier-na reikte de heer Anton Vis, namens de jury, de prijzen uit. Hij merkte op, dat

hij en zijn collega's met genoeg naar de deelnemers geluisterd hadden. Dank zij de Amsterdamse Bank kon de rector aan de eerste prijswinnaars een chèque van f 10.- aanbieden.

De prijswinnaars zijn:
Afd. A 1. Ies Lohman (piano) met „Pavane” van H. Andriessen, 2. Peter Groenland (piano) met „Serenade” van Haydn, 3. Agnes en Trees Vendel (4-handig piano) met „Schlittenfahrt” van R. Eilenberg.

Afd. B 1. Margriet Braas (accordeon) met „Compositie” van P. Black, 2. Afra Koning (gitaar) met „Allegretto” van Carulli, 3. Truus Botman (piano) met „Blues” van Hernely.

Afd. C 1. Carolien Stadhouders met „Boerke Naas” van Guido Gezelle, 2. Jeanne Jansen met „Het Carillon” van Ida Gerhardt, 3. Ans van Overbeek met „Loes”.

Afd. C 2. 1. Margo Kaldenbach met „Afscheid van het Dorp” van H. Marsman, 2. Els Keyzer met „Zephir en Chloris” van Staring, 3. Lidwien Derriks met „Balder Dood” van M. Emants.
A. v. B.

PASEN

„En ten derde dagen verrees hij, volgens de schriften” roepen wij uit in het midden van de geloofsbelijdenis.

Op die derde dag begon zijn verheffing. Vanuit de ingewanden van het dodenrijk begon zij, even geruisloos als het opkomen van de dageraad. „Jezus begon te heersen, Hij trok luister aan, omgorde zich met kracht”, zo staat in de 91e psalm.

Het geheim greep plaats in de diepste stilte en niemand weet, op welke wijze. Eerst toen het geschied was, beefde de aarde en iemand een engel - wentelde de steen af, en ging er op zitten. De steen nu was zéér groot.

Het is een geheim, dat wij nauwelijks op een kier kunnen zien. Want wat zien wij? Minder dan een schaduw; een open grafspelonk, zingende vogels in de koele aprilmorgen.

Het Zonnewonder van Fatima is vastgelegd op een fotografische plaat. Genezingen in Lourdes worden en zijn nauwkeurig onderzocht. Dit alles ontbreekt bij het grootste van alle wonderen. Alle vier evangeliën melden het feit, maar de berichtgevingen doorkruisen elkaar, breken snel en abrupt af.

Mattheus staat 't dichtst bij de gebeurtenissen; de anderen vertellen de reacties van de getrouwen. Het einde van alles is; Hij is niet hier, Hij is verzeen.

Dit was het begin van de paasmorgen, de morgen van de Goddelijke soberheid. En nu de heilsbetekenis van dit alles!

De verrijzenis Christi is het teken van zijn zending, het zegel dat zijn Godheid drukte op Zijn menselijke gestalte. En in dit teken van Zijn eigen verheffing heeft Hij voor ons en de ganse schepping onsterfelijkheid gewonnen. De wereld, die komen moet, is ten minste in één onze zichtbaar gemaakt. Wij hebben een pand ontvangen en een voorsmaak gehad.

De verrijzenis Christi is de hoge afloop van de verlossing en de keerzijde van de kruisdood. Wij vinden haar *overal* terug, waar maar sprake is van Christus. Zij is het laatste eindaanzicht n.l. overwinnen van dood door dood.

Het doopsel is haar afbeelding, de Eucharisti haar elixer, de verrijzenis des vleeses haar consequentie, het eeuwig leven en de nieuwe schepping het eigenlijke milieu.

Wie Christus aantrekt, draagt Hem tegelijk gekruisigd en verheerlijkt. Paulus' woord komt tot zijn recht; Ach, mocht ik Hem leren kennen in de kracht van Zijn opstanding, ik, die zijn dood meesterf.

Zalig Pasen

MODERATOR

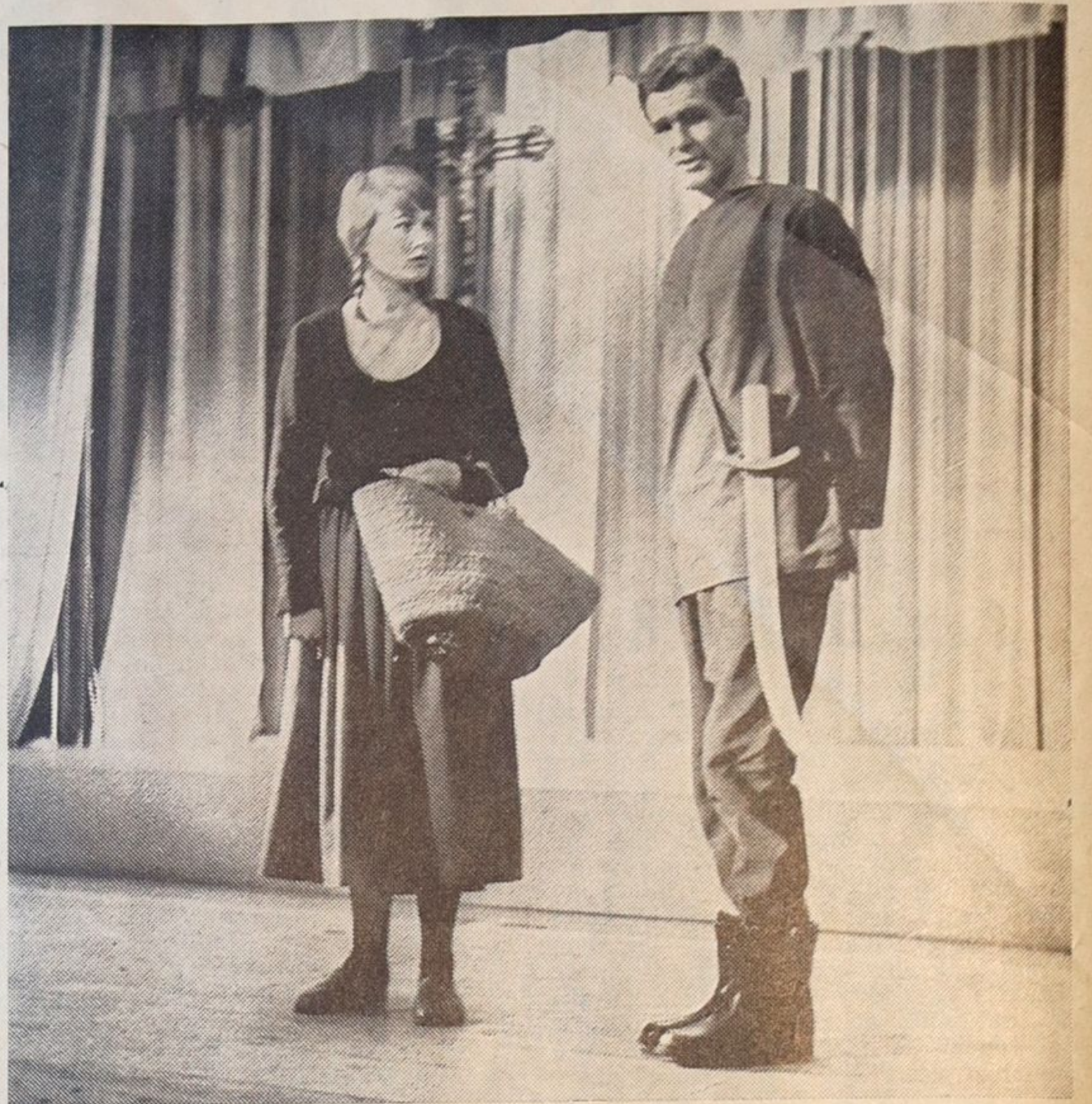

De dramatische werkgroep heeft ter ere van de rector'sdag „De Kaukasische Krijtkring” van Bertold Brecht opgevoerd. Vier avonden hebben de leerlingen van onze school en hun ouders kunnen genieten van het resultaat van lang repeteren, lang naaien en het kunstzinnig beleid van dhr. Elling. Het zou niet erg op zijn plaats zijn, nu met afbrekende kritiek aan te

DE KAUKASISCHE

komen, want wat hier gepresteerd is, had op een middelbare school niet beter kunnen gebeuren.

De voorstelling was op de eerste plaats artistiek. De decors waren zo eenvoudig mogelijk gehouden. Zo werd een boerderij alleen maar aangeduid door een dakrandje, een deur en een laag muurtje. En het was een boerderij. Het was helemaal niet vreemd, dat de toeschouwers de boerin al zagen, voordat zij in de deuropening verscheen. Dat noem ik een vondst. De decors waren ontworpen door de regisseur, dhr. Elling. De regie was ook uitstekend. Ik geloof niet, dat we eerder op school zo'n goed opgevoerd toneelstuk hebben gezien. Geen moment maakten de gebeurtenissen op het toneel een wanordelijke indruk en eigenlijk beseft ik pas hoeveel spelers er waren, toen ze allemaal na de voorstelling een enthousiast applaus in ontvangst namen. Het spel verliep vlot, de spelers wisten precies hun plaats, niets werd aan het

toeval overgelaten. De rolverdeling was fantastisch. Iedereen had de rol die hem lag, die bij hem paste, maar we mogen daarom nog niet zeggen dat de rol sommige spelers op het lijf geschreven was. Hierop vestigde de rector in zijn rede na de vierde opvoering de aandacht. De spelers hebben maandenlang moeten repeteren om dit resultaat, het natuurlijke spel, te bereiken.

Wat dhr. Elling allemaal voor dit toneelstuk gedaan heeft is onvoorstel-

baar. De regie, het decorontwerp, de muziek, de taak om van 70 mensen een ordelijk geheel te maken, dit alles heeft hij op zich genomen. Dhr. Elling heeft dit natuurlijk niet gedaan, omdat hij het zo'n naar werk vond. Toen er over tijdnoed geklaagd werd, hoorde ik iemand zeggen, dat hij er zelf mee begonnen was. Hiermee wil ik geen afbreuk doen aan alles wat de regisseur heeft gedaan; ik wil alleen maar de bewondering richten op de artistieke gaven van dhr.

Ter gelegenheid van haar 12½-jarig bestaan nodigde Mutua Fides het Michaellyceum te Zaan- dijk en de Martinus H.B.S. te Bolsward uit voor een groots-opgezette ontmoeting. Zaterdag 12 jan. stroomden de gasten uit het noorden en het Zaangebied onze school binnen. In een kille aula verwelkomde de rector alle deelnemers in een korte toespraak, waarna het feestje begon met een volleybalwedstrijd tussen de heren uit Bolsward en Zaan- dijk. Inmiddels werden de schaakstukken op de witte en zwarte vlakken gerangschikt en flits- ten de tafeltennisballetjes al heen en weer. De hockeyers kleedden zich, huiverend en rillend bij de gedachte de lage tem- peraturen buiten te moeten trotseren. Als eersten trokken de dames uit Bolsward en de dames van S.W.L. ten strijde. Zoals te verwachten was trok het hockeyen weinig belangstelling. De eind- uitslag van het volleyen en het hockeyen samen was aldus: Michael 1, S.W.L. 2, Bolsward 3.

Omdat er te weinig deelnemers waren voor dammen werd er alleen geschaakt. Aan het oog onttrokken door een

rookgordijn tuurden de beoefenaars van deze edele sport gespannen op het slagveld, waar bitter gestreden werd voor het behoud van de stukken. Bolsward kwam hier als grote overwinnaar uit de strijd. Er was zelfs voor niet-deelnemers gelegenheid om te schaken. Bij het tafeltennis was de belangstelling groot. Het tempo lag hoog en er werd bijzonder goed gespeeld. S.W.L. bleek hier de meerdere te zijn. In de gymzaal was de gezelligheid met de temperatuur gestegen. Men „kwam los”.

Menigeen gaf zich over aan wilde kreten en stootte ongearticuleerde klanken uit ter aansporing van zijn schoolteam. De allerlaatste wedstrijd was beslist spectaculair. Toen de geur van er- wtensoep de gangen vulde, trokken horden uitge- hongerden op naar de ketels van mevr. Hoek. Al- len werden rijkelijk voor- zien van dit kostelijke en voedzame vocht. Om- streeks zes uur liep het sportprogramma ten ein- de en begaven zich de gasten naar hun kosthui- zen. In allerijl werd de gymzaal versierd voor de feestavond, die om 8 uur begon. In zijn openings- rede reikte de voorzitter

van Mutua Fides op ge- heel eigen wijze de prij- zen uit voor de sport- prestaties. Hij merkte op dat de belangstelling van onze eigen school gering was. Ongetwijfeld is dit te wijten geweest aan de verwarde berichten voor- af van wie wel en wie niet mocht komen. Men danste op platen en op het pianospel van G.

De interscholair ontmoeting

Schmidt uit Bolsward. Het mag een goed teken heten dat er druk ge- bruik gemaakt werd van de dansvloer. Er werd zelfs mousserende wijn geschonken, die bij het openen van de fles rijke- lijk over de grond vloei- de. Misschien ter verho- ging van de feestvreugde? Nog laat op de avond za- gen wij hoe innige con- tacten werden gelegd. Klokslag 12 werd vol- gens een verfoeilijke tra- ditie een einde gemaakt aan deze geslaagde avond.

Zondagmorgen was er een mis voor allen in de kapel op school. Om twee uur werd een begin ge- maakt aan het culturele gedeelte. De belangstel- ling hiervoor was aan- vankelijk gering. De Mar- tinus' H.B.S. opende met de sketch „Adam en Eva”. Iedereen heeft ge-

noten van dit verrukke- lijke werkje van Wabe Adema. Alle lof voor deze enorme prestatie!

Hoewel „La Danse Macabre” origineel van opzet was, viel zij bij velen niet in de smaak. De lichaamsbeheersing en de techniek lieten nogal wat te wensen over. Maar met het schaduwen- spel werd een aardig ef-

fect bereikt. Vervolgens brachten onzekere en on- geschoolde stemmen „Go Down Moses” en andere liederen ten gehore. Vol verwachting wachtten wij G. Schmidt af, van wie in het Bolswarder kamp hoog werd opgegeven. Zoals de voorzitter van de jury later opmerkte had hij met „Rapsody in Blue” van Gershwin te hoog gegrepen. De fijne nuances van dit stuk gingen verloren. Tot slot zagen wij een demonstra- tie van de twist. Men zag de jury, die overwegend bestond uit oudere men- sen huiveren en een licht gevoel van afgrijzen on- derdrukken. Ondanks het gebrul uit de zaal werd hen een heropvoe- ring bespaard. Na dit op- treden togen allen naar de benedencantine voor koffie.

Het Werenfriduslyceum opende na de pauze met „Pierrot aan de Lan- taarn” van M. Nijhoff. Met het opvoeren van deze eenakter was een goede keus gedaan. Het spel was verrassend. De- clamatie en pianospel waren de volgende on- derdelen van het pro- gramma. Het was ver- wonderlijk dat het peil aanzienlijk lager lag dan op de door Camera Mu- sica georganiseerde mid- dag. De gedichten wer- den minder overtuigend gebracht. Ook in de pia- nostukken werd menig toontje misgeslagen. Zo raakte een pianiste, nau- welijks hoorbaar over- gens, in de noten ver- strikt. Gelukkig wist zij zich heel handig uit de situatie te redden.

Wederom volgde een pauze, waarin het Mi- chaellyceum keurig ver- zorgde programma's uit- reikte. Drie meisjes speel- den na de pauze enkele accordeonnummers. Dit was het eerste onderdeel van wat het Michaelly- ceum ons bracht. Laat deze „Zaanse Zusjes”, die ons vrolijke wijsjes en marsen brachten er voor- taan op letten elkaar niet vertoord aan te kijken bij dissonanten!! De goedgekozen en leuke

gedichten werden helaas te veel voorgelezen. Ten- slotte zagen wij „De Openbare Aanklager”. De rol van Thouquien-Thin- ville werd heel goed gespeeld. Het ontbreken van decors en kostuums werkte niet storend. Na het gulle applaus van de zaal, trok de jury zich in beraad terug. In de zaal giste men over de uitslag. Tot veler verrassing koos de jury onze school tot eerste. Het programma van onze school vormde meer een afgerond ge- heel en bovendien had bij ons de onderbouw actief meegedaan. De Martinus H.B.S. werd tweede en het Michaellyceum derde. Onder luid applaus reikte de voorzitter van Mutua Fides de prijzen uit. Het Michaellyceum bood onze schoolvereniging een fraaie voorzittershamer aan. Laten we hopen dat Mutua Fides er druk ge- bruik van zal maken. Veel te vroeg kwam het einde van deze inter- scholair ontmoeting. Een ontmoeting, waarvan de organisatie perfect was en die bijzonder geslaagd is. Onze school heeft er een groots en waardevol evenement bij als de in- terscholair ontmoeting een traditie wordt.

PAUL HENDRIKS V

KRIJTKRING

Elling en het gebruiken van deze gaven wat voor hem toch ook een groot plezier moet zijn geweest.

De costuums, vervaardigd onder leiding van mej. Stumpel door mevr. Heideman en de leerlingen van de MMS, waren de moeite van het vele werk, dat eraan besteed is, zeker waard. Het is geen geringe opgave geweest, om in betrekkelijk korte tijd zeventig kostuums te maken, en dan zulke geslaagde. Het was heerlijk om naar de vele warme en fleurige kleuren te kijken.

Nu iets over de toneelspelers. Eigenlijk zouden ze allemaal genoemd moeten worden, omdat ze allemaal zo enthousiast speelden. Natuurlijk heeft de een meer talent dan de ander, maar iedereen gaf het beste wat hij had. De twee hoofdrolspelers, Bernadette Dekker als Grusche en Jan van de Wiel als Azdak, waren niet alleen door hun hoofdrol, maar vooral door hun spel de hoogtepunten van de avond. Bernadette Dekker was helemaal het eenvoudige, toegewijde dienstmeisje Grusche. Zij ver-

diende de hulde, die haar na de vierde voorstelling ten deel viel, volkomen.

Maar waarom werd Jan v. d. Wiel niet gehuldigd? Aan hem had het stuk een groot deel van zijn aantrekkelijkheid te danken! Hij speelde meeslepend, boeiend.

Peter Buur als Simon Chachava, de verloofde van Grusche, was misschien een beetje saai, maar toch wist hij de bijna stijve liefde van de soldaat Simon aan de toeschouwers duidelijk te maken. Kees van Straaten speelde een heerlijk opscheppende korporaal, Jan Klaver, Grusche's broer, was ontroerend, Kees Windt was een echte dronken monnik. José Staekenborg leefde zich in in haar rol van een zeer oude vrouw. Max Verbeek leefde zich uit(!) als advocaat, zwaaide zwierig met zijn mantel (!) en wist met Henk Hendriks twee goede advocaten op het toneel te zetten. En dan de kinderen Elling en Menting. „Natuur talenten”, zoals de rector in zijn rede opmerkte. Het koor zong de muziek van dhr. Elling enthousiast. Zanger Joop Hendriks was ook boeiend.

Na de laatste voorstelling werden alle medewerkers door de rector gehuldigd. De mensen achter de schermen, mej. Stumpel, dhr. v. d. Knaap, dhr. Bun (huppelend en in sportkledij) dhr. v. d. Berg, de heren Tensen, Veenboer de Jager en Wester werden voor de schermen gehaald. Bernadette Dekker kreeg bloemen van haar klas 4b, van haar ouders en van de school. Martje Trigallez, die geen leerling van onze

ken. Reprimandes aan allen (en dat waren er velen) die schitterden door aanwezigheid.

13 januari. Door een verkeersongeluk komt onze medelyceïste Albertine van Diepen om het leven. Moge zij rusten in vrede. „En verheugt u veeleer, naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij ook blijde moogt juichen als zijn glorie verschijnt.” (Petrus 4. 13).

17 januari. Een oproep aan het mededelingenbord van praeses Peter Buur ontketent een toeloop van velen die gaarne de zaal voor het Carnaval willen versieren. Waarom was men niet eerder op het idee gekomen?

18 januari: Citaten:

Rector A. Goeyenbier, pr.: „Dit moeten we echter voor ogen houden, dat we niet alleen Lutjebroekers, Nederlanders, maar ook Europeanen zijn”. Laat de Generaal het maar niet horen, rector Goeyenbier.

De heer Tensen: „Ik kan mijn mond niet open doen of men zet het in Eigen Koker”. Als dat zo was mijnheer Tensen konden we elke dag wel een Eigen Koker uitgeven.

De heer Liefing: „Ik offer mijn hele persoon aan de schoolgemeenschap op, geheel onbaatzuchtig”. Bloemen verwelken, Schepen vergaan, Maar Liefings liefde blijft altijd bestaan.

Nog een van de heer Liefing: „De toenemende collectiviteit van IV Gym werkt verslappend net zoals die van 6 H.B.S.” Vader weet het beter!

19 jan. „Op hoop van Zegen” is de strijdkreet van velen die zich naar Amsterdam begeven om het gelijknamige toneelstuk van Heyermans te bezoeken. Stelt u zich gerust: Kniertje kwam goed uit de verf.

29 jan. Er wordt bekend gemaakt dat H.K.H. Prinse Irene overgegaan is tot het Katholicisme. „Mijnheer het is verschrikkelijk. Ik vind het heel erg, want ik moet niets van die Roomse Kerk hebben. Ik ben anti-rooms”. (Dominee Forget, predikant). „Het is een zwarte dag” (Jongeling).

Even afrekenen heren!

31 jan. Debatingclub: „Het exploiteren van de teenager”, was het onderwerp.

2 februari. Algemene feestvreugde: Sjoukje Dijkstra Olympisch Kampioene. Geef mijn portie maar aan Fikkie.

5 febr. „The old man and the Sea”.

Weer eens een fijne film bij de Filmclub. Bravo.

24 febr. Nadat de heer Bun tot de aanschaf van een nieuwe (?) wagen was overgegaan, komt vandaag de heer Heideman met zijn nieuwe auto flanerend. Zegt de heer Willems: „Nee, gaat u voor mijnheer Heideman, u heeft immers een auto?” (Heeft u overigens bemerkt dat dhr. Liefing laatstelijk immer per fiets (of scooter) is. Bescheidenheid siert de mens).

24 febr.: De voorbereidingen voor het toneelstuk hebben nu hun hoogtepunt bereikt. Men zegt dat juf. Stumpel tot half één aan het werk is (al veertien dagen lang).

28 febr. Rectorsdag: Geslaagd! Des avonds: „de Kaukasische Krijtkring”. De heer Elling met al zijn medewerkers (te veel om op te noemen) zien hun werk bekroond door een glanzende uitvoering.

7 maart: Shakespeare in Bergen. Men moet het ons maar niet kwalijk nemen: het was knud(d)e.

Dit was het dan. Een enkele opmerking is echter noodzakelijk. Velen beschuldigen mij dat ik humoristisch wil zijn en dat ik daarin niet slaag. (Ziet Hut Spot en leest tussen de regels door) Ik zou deze lieden willen adviseren om de opmerking van ene A. de Swaan eens te overdenken. Hij zegt „Fijnzinniger ingestelde mensen achten de hoogste humor die waarbij men in het geheel niet lachen moet, maar waarbij de lippen slechts fijntjes krullen”. En ook al vindt u het nog zo akelig: „j'y suis, j'y reste”.

Mag ik u dan nog één zalig pasen wensen? Dank u.

THUCYDIDES.

P.S. Een verzoek van de heer Visser. Hij vraagt mij om u er op attent te maken dat het werpen van brood, sinaasappelschillen enz. op de straat bepaald niet van een fijne mentaliteit getuigt. Denkt u er eens over na.

QUIRITES

Als ik deze inleiding voor u schrijf om, naar goed gebruik, een begin aan de kroniek te maken, heb ik juist een heerlijke vakantie achter de rug. Ik begon aan deze vakantie indachtig de woorden van St. Thomas van Aquino: we werken om te rusten, beschouwen en nutteloos te zijn. En inderdaad heb ik me aan deze uitspraak gehouden, hoewel het laatstgenoemde onderdeel ongetwijfeld de overhand gehad heeft. Maar ik weet dat het nutteloos zijn, mirabile dictu, zeer nuttig kan zijn. Desalniettemin heb ik, voorzover dat mij mogelijk was, alle gebeurtenissen en buitenissigheden plichtsgetrouw gevolgd en na schifting kan ik u het volgende voorleggen:

16 december: Onze zingende collega's van het Westfries lyceum geven een grandioos concert in de Grote Kerk.

18 december: Volkskerstzang in de Grote Kerk. „Vrees niet, want zie, ik verkondig u een vreugdevolle bood-

schap, die bestemd is voor heel het volk” (Luc. 2, vers 10). Dat wij niet alleen oekumenisch denken, maar ook zingen is vanavond duidelijk gebleken. Bravo! Nu ook nog oekumenisch handelen en St. Werenfridus is helemaal „bij”.

20 december. Vanavond komt de debatingclub bijeen. Discussiestof: Kommunisme, Kapitalisme, Koëxistentie.

21 december: Vakantie.

25 december: Kerstmis. Vrede op aarde. Het schijnt een schier onbereikbare combinatie.

27 december: Reunistenavond. Een week van zorgvuldige voorbereiding door de heer Renzema en zijn staf kan niet voorkomen, dat het bier reeds om half één in aller magen is verdwenen. Zegt de heer Renzema: „Ik had toch meer als duizend flessen bier. Men heeft schijnbaar goed gedronken.” Merkt een aanwezige op: „Heeft u de wilde ganzen wel in de gaten gehouden?”

28 december. Volleybaltournooi. Naar men mij verzekerde waren de yells dit jaar van een laag niveau (letterlijk en figuurlijk).

1 januari. Nieuwjaar. Al hoewel om

met de heer Bun te spreken, het octaaf van nieuwjaar reeds lang vervlogen zal zijn, wanneer u dit onder ogen krijgt, wensen wij u een zalig nieuwjaar en alle goeds.

2 januari. Schrikt u niet, maar vanavond gaan we dan eindelijk Kerstfeesten. Uit betrouwbare bron heb ik vernomen dat het aantal opgebeldde pastoors op een hand te tellen is.

4-5-6 januari. Bezoek van Paus Paulus VI aan de bedevaartplaatsen in het Heilig Land. „Hij is gekomen om vrede te preken aan u, die verre waart, en aan hen, die nabij waren gebleven. (Paulus aan de Efesiërs 2-17).

4 januari. Zo is het toevallig ook nog eens een keer. Weg met de rooie rotzooi! (Wim Kan, 31-12. 59).

Plm. 5 januari. Deze dagen zijn de „Gijsbrecht van Aemstel” en de retraite in Bergen bijzonder in trek.

8 januari. Muziekwedstrijd. Nu blijkt dat onze school niet alleen Camera Musica heeft, maar ook een Camera Musica is.

11-12 januari. Interscholaire Ontmoeting. Hulde aan praeses Peter Buur en alle medewerkers die van deze ontmoeting een grandioos succes wisten te ma-

DEBATINGCLUB

(red.) Door de heer Onstenk er op attent gemaakt dat een verslag der debaterende avonden in E.K. geen overbodige luxe is, hebben wij besloten om voortaan plaats te maken voor een kort verslag van deze avonden. Hopelijk zal de lezer dit kunnen appreciëren.

De laatste debatavond van 1963 werd op 20 december gehouden. De discussiestof was Kommunisme, Kapitalisme, Koëxistentie. Paulus Groot hield de inleiding, een inleiding waarin hij wees op de noodzaak van een gezonde opnieuvorming over deze zaak. Hij betoonde zich een tegenstander van het begrip van koëxistentie zoals Kroetsjef dat bedoelt. Minder sceptisch stond hij tegenover de Neru-koëxistentie-idee. Deze avond bleef voornamelijk een monoloog van de inleider, vanwege het feit dat de aanwezigen niets verstandigs naar voren konden brengen. Het bleek nog eens duidelijk dat de uitspraak van mr. Hiltermann „welvaart en vrede vormen kribbige mensen,” niet in alle gevallen opgaat.

Op 31 januari hield Hans Ooms een inleiding getiteld: „Het exploiteren van de teenager.” Hij hield een duidelijke en interessante lezing, die echter nogal overtrokken en tendentueus was. Zo kon hij zelfs tot de opmerking komen dat alleen de arbeidende jeugd naar Radio Veronica luistert en patates-frites eet. (Toevallig kwam de vergadering er achter dat de radio in de lerarenkamer op Veronica was afgestemd). Hij

maakte een duidelijk onderscheid tussen arbeidende jeugd en studerende jeugd, waartegen enkele aanwezigen nogal bezwaar hadden.

Deze avond werd er veel gesproken, maar weinig belangrijks gezegd, iets waarover men zich echter geen zorgen hoeft te maken. Het komt bij de beste familie voor.

Op zaterdagmiddag 29 februari hield Wim Bervoets voor een kleine groep een inleiding over Europa, die door enkele debaters nogal werd gekraakt vanwege het feit dat de nadruk in zijn lezing op de economie was komen te liggen. Volgens de heer Salman echter was dit nadruk leggen op het economische aspect zeer wijs, aangezien de economie zijns inziens de grondslag voor eenheid was. Ook de heer Liefing was deze mening toegedaan. Aan de andere kant stonden echter Hans Ooms, Peter Buur en Paulus Groot, die ook het culturele aspect niet wilden bagatelliseren en stelden dat er reeds een Europese eenheid was gezien de eenheid in het Europese denken (godsdienst; wetenschap; kunst). De statenvorming in Europa was dan ook slechts het gevolg van te weinig inzicht van een zeer kleine bovenlaag die het om eigenbelang ging. Uit de statenvorming ontstonden de oorlogen die een gebrek waren aan verantwoordelijkheidsbesef, niet van haat van Europeanen tegen Europeanen. De heren Liefing en Salman waren het hier bepaald niet mee eens en de „discussie” werd dan ook, nadat beide partijen over en weer hun meningen hadden gezegd na twee en half uur gesloten, aangezien voor een discussie toch verlangd wordt dat men het met elkaar eens is.

VOETBAL leraren-leerlingen

Onder donderend gejuich der menigte verschenen op vrijdag 28 februari de elf kortgebroekte Spartanen van het voetbalveld - zijnde het lerarenteam - op de voet gevolgd door het door de leraren zorgvuldig uitgekozen leerlingenteam in de Werenfridiaanse arena. Nadat de 22 helden zich een weg door de schare hunner supporters hadden gebaand stelden ze zich in het midden van het veld op om zich door oog- en cameralenzen te laten bewonderen. Toen men er eindelijk in geslaagd was het veld min of meer te ontruimen kon de Zuidamerikaans aandoende wedstrijd beginnen. De rector gaf de aftrap.

Van het leerlingenteam noemen we hier slechts de heren M. Verbeek, P. Moes of D. Schilder- welke laatste vooral door gestalte en techniek opviel en een ieder herinnert zich weer hoe met steeds stijgende verbazing hun weergaloos spel bewonderd werd. Ditzelfde

geldt natuurlijk ook voor de voetballende leraren met name de heer Veken met zijn spitse aanvallen, de heer Teunissen, die, alsof het goniometrisch was uitgebalanceerd steeds de bal juist wist te plaatsen, maar in het bijzonder willen we de heer Moulijn nog noemen, die als verdediger intensief deed wat hem middels een spandoek werd aangeraden nl. om de lijn denken.

Reeds in de tiende minuut opende de leraren, in de persoon van de heer Salmon de score met een schitterend doelpunt. Het ijs was gebroken, hetgeen de heer Menting ook dadelijk aan den lijve ondervond toen hij door een met een teveel aan dienstijver en een ladder als brancard gewapende „E.H.B.O. ploeg” op voornoemde ladder werd onderschept en juichend met smeltwater werd overgoten, terwijl ijverige fotografen hem in die positie vereeuwigen.

Veel te vroeg voor de Werenfridiaanse voetbalenthousiasten brak met een stand van 1-0 in het voordeel der leraren de rust aan, die overigens voor de vermoeide spelers niet het zuivere karakter van een rust droeg omdat nijvere lensartiesten hen van alle kanten poogden vast te leggen. Daarom begon al spoedig de tweede helft, waarin de leerling-voetballers alles wat ze in zich hadden gaven, hetgeen al spoedig na het beëindigen van de rust resulteerde in het schitterende doelpunt van de leerlingen, toen de gelijkmaker.

Het publiek behoefde zich nu niet meer te vervelen, want in de korte tijd die restte, wisten de leraren snel achtereenvolgens drie doelpunten te maken.

Vijf-één was dus de stand in het voordeel van de leraren toen het eindsignaal werd gegeven. De supporters, opgezweept door wild enthousiasme bestormden de spelers om hun handtekeningen. De „E.H.B.O. ploeg” snelde naar het dichtstbijzijnde lijdend voorwerp om aan hun verregaand plichtsgevoel gehoor te geven. De keeper van de leraren, de heer Liefing, werd als laatste slachtoffer op een zodanige wijze door de ploeg behandeld, dat hij, druipend van het water boven op zijn doel werd gezet,

E. HENDRIKS.

Volleybaltoernooi

Ofschoon onze school gehuld was in dichte mistnevels, heeft dit toch de verschillende scholen niet weerhouden om naar Hoorn te komen, waar hun volleyteams aan het toernooi van het St. Werenfriduslyceum zouden deelnemen. Dit volleybaltoernooi was op traditionele wijze, na lange voorbereidingen van postzegels plakken tot erwtensoep koken, door de Sportraad S.W.L. georganiseerd.

Nadat alle scholen gearriveerd waren, werd er om 10 uur een zwak begin gemaakt met de dameswedstrijd tussen het St. Michaellyceum en onze eigen dames, waarvan de uitslag in een gelijk spel eindigde. Toen kwamen onze heren aan de beurt, die ons grootse verwachtingen schonken door in een prachtige wedstrijd de heren van Michael tegen een verlies aan te laten kijken. Om 11 uur werd door de voorzitter van de Sportraad, Froukje Huisman de openingsrede afgetoken, die door inhoud en perfectie als een klok klonk. In de benedinkantine, nog niet volledig ontdaan van intensief gebruik door de reunisten vroeg in de morgen en de avond daarvoor, werd aan iedereen gratis koffie aangeboden, en tussen de bedrijven door kon men hier dus verpozing zoeken. 's Ochtends ontbrak de enthousiaste sfeer wel enigszins. (de supporters wilden zeker hun kruik voor oudejaarsavond bewaren) maar in de middag kwamen de stembanden los en de ochtendhumeurtjes verdwenen als sneeuw voor de zon. Vele supporters gaven toen hun spelers meer kracht met hun yells, om zo ieder kostbaar puntje in de wacht te slepen. De koren hieven hun strijdliederen aan, vooral als „de Smasher” van het Ignatiuscollege de helaas defensieve tegenpartij weer in stukken sloeg.

Een van de spannendste wedstrijden van deze dag werd de herenwedstrijd tussen de Rijks H.B.S. uit Alkmaar en Michael. De heren van Michael werden vooral door de spelers en supporters van Ignatius aangemoedigd en lichamelijk gesteund met suikerklontjes, want als Michael de wedstrijd zou winnen, was Ignatius kampioen, doch de Rijks HBS won deze bijzonder mooie wedstrijd en werd hierdoor grandioze winnaar van het toernooi bij de heren. Onze meeslepende yells hebben onze dames niet genoeg kracht kunnen geven om op de eerste plaats te komen. De dames van het Fons-Vitaelyceum uit Amsterdam waren hun één stap voor, door met één punt verschil boven aan de ranglijst te eindigen ondanks de gelijk geëindigde wedstrijd tegen onze dames.

Tegen 17.00 uur werd in de benedinkantine weer de traditionele erwtensoep, die door mevr. Hoek en vele anderen zorgvuldig klaar gemaakt was, gratis aan iedereen verschaft. Na afloop van het geslaagde volleybaltoernooi waarop de Sportraad kan terugzien, werden de prijzen door de secretaris, Rein van Baar, uitgereikt. De wisselbekers kwamen, zoals gezegd, voor de heren terecht bij de Rijks H.B.S. en voor de dames bij Fons-Vitae, tevens werd er door dhr. Smit, dansleraar van onze school, een beker uitgelooft voor de school, die het beste op allerlei fronten voor de dag kwam. De beker werd dan ook aan het Christelijk Lyceum uit Alkmaar toegekend. Hierna was er nog een gezellig samenzijn in de benedinkantine waarvan gretig gebruik werd gemaakt.

REIN VAN BAAR.

RENCKENS

UW BEDDENPECIALIST

GROTE NOORD 67

HOORN

Tel. 40 16

Koop veilig... koop vertrouwd bij uw eigen horloger....

CHR. HOLMAN en Zn.

GROTE NOORD 78

HOORN

Ook voor PRISMA

het goede Anker-horloge

MIELE - AEG - EDY - SEMA POPE
WASMACHINES en CENTRIFUGES
Grote sortering STOFZUIGERS leveren wij ook op termijnbetaling
LAMPEKAPPEN - SCHEMERLAMPEN etc.
Bandrecorders - Verhuur geluidsinstallatie Wasmachines
Aanleg van licht- en krachtinstallaties

F. VAN DER LEE

KOEPOORTSWEG 26 - HOORN - TEL. 46 33

GROSCO

voor TOP-voeding

en spaargeld en rente cadeau!!

STAM's levensmiddelenbedrijf

NIJEUWLAND 18 - HOORN - TEL. 46 12

VOOR DE BETERE MEUBELEN

Fa. Joh. Rupert

HOORN

sinds 1875

VOOR MODERNE BRILLEN

RUTTENBERG

Leveranciers voor
alle ziekenfondsen

Voor uw STUDIEBOEKEN

en alle andere

SCHOOLBENODIGDHEDEN

naar:

Boekhandel BOUWMAN & Co.

VEEMARKT 21 - HOORN

(Van Bockxmeer en Weijling)

GAZELLE en LOCOMOTIEF

snel en sterk - onbetwist het beste merk!

ALLES VOOR UW FIETS

bij:

Fa. Salm en Holthuis

KL. NOORD 67-69 - T. EL. 46 91

Voor al Uw ATTENTIES
en FEESTELIJKHEDEN

BLOEMEN

van

VAN TARTWIJK

BREED 54 - Tel. 41 39 - HOORN

GEBR. VAN MEURS

GROTE NOORD 38

HOORN

Tel. 40 82 (02290)

Giro 183308

MUZIEKINSTRUMENTEN

Voor goed verzorgde
rookartikelen

naar de speciaalzaak

„t Wapen van Hoorn”

Sigarenmagazijn HAM, Hoorn
KAASMARKT 4

Engelse avond

In navolging van de Franse avond, die vorig jaar met zoveel succes is gehouden, heeft Camera Musica besloten dit jaar een soortgelijke avond te houden.

Mede in verband met het feit, dat de herdenking van Englands grote dramaturg Shakespeare en daardoor ook Engeland zelf zo in de belangstelling staat, heeft men gemeend dit land als centraal thema te moeten kiezen.

Een commissie ad hoc heeft zich belast met de organisatie hiervan. Het spreekt vanzelf dat deze commissie en het bestuur van C.M. vele enthousiaste medewerkers kunnen gebruiken om deze avond te doen slagen.

Hierbij denken wij aan personen die bepaalde aspecten van het Engelse culturele leven zouden kunnen en willen belichten op deze avond, die gehouden zal worden op 25 april. Wij vertrouwen erop dat u aan deze oproep gehoor zult geven. U kunt zich vóór de paasvakantie opgeven bij: Agnes Vendel 3mms en Joop Hendriks 3a.

Camera Musica en Commissie ad hoc.

Fotograferen is een mooie hobby!

Wij hebben een grote sortering
KLEINBEELDCAMERA'S
vanaf f 59,-

Ga voor een goede en prettige
voorlichting naar:

FOTO MEIJER

GROTE NOORD 40 — HOORN

DOESBURG

Heeft alles voor uw DIEREN

tevens HENGELSPORTARTIKELEN

VOGELS en VISSSEN

KERKSTRAAT 8 - Tel. 49 37 - HOORN